

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Petry Weissové, v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **CLEAN MANAGEMENT a. s.**, se sídlem Příkop 843/4, Brno, zastoupené JUDr. Ing. Zdeňkem Rajdou, advokátem se sídlem Příkop 4, Brno, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2016, č. j. 62 A 112/2013 - 321, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 12. 2010, č. j. 12744-15/2010-ERU, byla udělena osobě zúčastněné na řízení licence na výrobu elektřiny ode dne 21. 12. 2010 na dobu 25 let pro provozovnu fotovoltaické elektrárny FVE Havříce. Žalobce se domáhal žalobou podanou podle § 66 odst. 2 s. ř. s. zrušení rozhodnutí žalovaného. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2. 6. 2016, č. j. 62 A 112/2013 - 321, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku kasační stížnost. Zároveň navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. V návrhu uvedla, že v důsledku zrušení předmětného rozhodnutí vznikne stěžovateli závažná újma v podobě ušlého zisku z příjmů za vyrobenou elektřinu a tím stav, kdy nebude moci dostát svým závazkům vyplývajícím z úvěru, jímž financovala výstavbu energetického zařízení, a nebude schopna hradit své další náklady, včetně nákladů na provoz samotné FVE Havříce. Výroba elektrické energie je totiž jedinou výdělečnou činností stěžovatelky. Stěžovatelka dále uvedla, že výpadek v příjmech i pouze do konce letošního roku by pro ni měl likvidační následek. Tento výpadek odhadla na cca 22.500.000 Kč. Naproti tomu má stěžovatelka vysoké závazky; výše dosud nesplacené částky bankovního úvěru přesahuje 70.000.000 Kč. Čtvrtletní splátky pak činí 1.131.975 Kč, od 1. 1. 2017 pak budou tyto čtvrtletní splátky převyšovat 3.000.000 Kč. Hotovostní zůstatky na bankovních účtech stěžovatelky činí cca 1.200.000 Kč a průměrné měsíční provozní náklady představují částku 200.000 Kč. K těmto skutečnostem doložila stěžovatelka řadu listin, zejména měsíční výkaz výroby elektřiny za období květen 2016, fakturu společnosti OTE a. s. na výplatu podpory na výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů ze dne 14. 6. 2016, č. 1100524067, fakturu za prodej silové elektřiny společnosti EP ENERGY

TRADING, a. s., ze dne 9. 6. 2016, za období květen 2016, přípis této společnosti ze dne 11. 7. 2016 s vyčíslením škody za nedodržení smlouvy na výkup elektřiny č. CETOP-137002, dále úvěrovou smlouvu č. 46/10 ze dne 13. 10. 2010, kterou stěžovatelka uzavřela s LBBW Bank CZ a. s., splátkový kalendář ze dne 30. 9. 2015 tvořící přílohu č. 4 úvěrové smlouvy, aktuální zůstatky na účtu stěžovatelky ke dni 23. 6. 2016, vyčíslení měsíčních nákladů na provoz FVE Havřice. Stěžovatelce podle jejího názoru hrozí také vznik dalších škod, zejména trvalé poškození elektrárny po jejím odpojení od distribuční sítě. K tomu doložila znalecký posudek č. 002/2016 ze dne 18. 7. 2016, vypracovaný Ing. Milanem Hoškem, soudním znalcem. Podle tvrzení stěžovatelky jí doposud nebyla vydána nová licence na základě pokračujícího správního řízení ve věci její žádosti o udělení licence ze dne 22. 10. 2010. I pokud by však nová licence vydána byla, termín zahájení licencované činnosti by byl navázán na datum rozhodnutí o udělení nové licence (rok 2016), na což již ale nenavazuje žádná finanční podpora na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Také tento stav je tak pro stěžovatelku likvidační. Pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, došlo by k jejímu úpadku a ztrátě investice ve výši 179.000.000 Kč. Naopak přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky nevznikne jiným osobám jakákoliv újma, a to ani ve vztahu ke skutečnosti, že je podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů financována z části ze státního rozpočtu a z části koncovými uživateli formou pravidelného příspěvku na obnovitelné zdroje energie. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, a tedy výkonem napadeného rozsudku krajského soudu by nedošlo k poklesu ceny elektřiny pro konečné spotřebitele o částku, která přestala být stěžovatelce vyplácena. Výkon napadeného rozsudku pro stěžovatelku představuje nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Tato újma převyšuje i případnou existenci důležitého veřejného zájmu v podobě vyplácení podpor na výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů z veřejných prostředků.

[3] Žalobce ani žalovaný nevyužili svého práva vyjádřit se k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Rozšířený senát v usnesení ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 - 128, publ. pod č. 3254/2015 Sb. NSS (všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou přístupná na www.nssoud.cz) shledal, že při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti podané osobou zúčastněnou na řízení proti rozhodnutí, kterým krajský soud rozhodl o žalobě podané nejvyšším státním zástupcem podle § 66 odst. 2 s. ř. s., je třeba vždy zkoumat, zda by výkon nebo jiné následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám, a to vše pak poměřovat s existencí důležitého veřejného zájmu.

pokračování

[6] Z podkladů předložených stěžovatelkou vyplývá, že stěžovatelka měla ke dni 30. 9. 2015 nesplacený zůstatek úvěru ve výši 72.795.846 Kč. Podle předloženého splátkového kalendáře stejný zůstatek trval ke dni 30. 6. 2016, čtvrtletní splátky činí 1.131.975 Kč, od 1. 1. 2017 budou tyto čtvrtletní splátky převyšovat 3.000.000 Kč. Termín splatnosti úvěru je dne 31. 12. 2025. Z předloženého potvrzení Komerční banky, a. s. vyplývá, že ke dni 23. 6. 2016 měla stěžovatelka na bankovním účtu zůstatek ve výši 1.199.655,33 Kč. Podle dokladu o výplatě podpory č. 1100524067 vystavené plátcem, společností OTE, a. s., má být stěžovatelce uhrazena podpora elektřiny formou zeleného bonusu pro období květen 2016 ve výši 3.009.259,70 Kč. Podle daňového dokladu č. 3110160008, fakturovala stěžovatelka společnosti EP ENERGY TRADING, a. s. za dodávku elektřiny za období květen 2016 částku 191.588,71 Kč. Z předloženého výkazu měsíčních nákladů na provoz FVE Havřice za rok 2016 vyplývá, že průměrné měsíční náklady dosahují výše 214.361,83 Kč. Ze znaleckého posudku č. 002/2016 ze dne 18. 7. 2016, vypracovaného Ing. Milanem Hoškem, soudním znalcem, vyplývá, že odstavení FVE Havřice představuje značnou finanční ztrátu. Mj. jde o jednorázové náklady po ukončení odpojení a opětovném zprovoznění systému FVE Havřice ve výši 475.000 Kč – 745.000 Kč bez DPH, v závislosti na celkové době odpojení, momentální situaci na trhu apod. Přehlédnout nelze ani tvrzení uvedená v návrhu na přiznání odkladného účinu, shora rekapitulovány.

[7] Vzhledem ke shora uvedenému neshledal Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti zpochybňující tvrzení stěžovatelky, že pro ni zrušení licence k vyrábění elektřiny může mít likvidační následky, resp. že by utrpěla intenzivní újmu ve smyslu výše uvedeného.

[8] Jelikož se ostatní účastníci k návrhu stěžovatelky nevyjádřili, zkoumal Nejvyšší správní soud, zda z obsahu soudních nebo správních spisů plyne, že by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla být nepřiměřeným způsobem dotčena práva třetích osob nebo ohrožen důležitý veřejný zájem. Nejvyššímu správnímu soudu však žádné skutečnosti, pro něž by v posuzované věci nebyly naplněny zákonné předpoklady dle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., známy nejsou (srv. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2016, č. j. 2 As 313/2015 - 77).

[9] Nutno doplnit, že finanční prostředky na podporu obnovitelných zdrojů elektřiny jsou získávány z příspěvku na podporu výroby obnovitelných zdrojů zahrnutého v ceně elektrické energie pro koncové spotřebitele a dále z dotací finančních prostředků vybraných na podporu těchto zdrojů plynoucích do státního rozpočtu (§ 28 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Pokud jde o koncové odběratele, kteří hradí podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů formou příspěvku provozovateli sítě, nelze s ohledem na mechanismus vyplácení této podpory očekávat, že by okamžitým výkonem napadeného rozsudku současně klesla koncovým odběratelům cena elektřiny o částku, která by stěžovatelce přestala být vyplácena. Avšak, i pokud by k takovému poklesu došlo, újma jednotlivých odběratelů v podobě nepatrně vyšší ceny elektřiny by byla v porovnání s možnou likvidací stěžovatelky jako ekonomického subjektu relativně méně významná. Zásadním způsobem není dotčen ani provozovatel přenosové (distribuční) soustavy, neboť cena elektřiny, za kterou ji vykupuje, je spolu s výše uvedeným příspěvkem zahrnuta v ceně pro koncového spotřebitele. K tomu srv. obdobná usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2015, č. j. 5 As 95/2015 - 82, ze dne 20. 8. 2015,

č. j. 9 As 173/2015 - 65, ze dne 5. 11. 2015, č. j. 5 As 202/2015 - 85, nebo ze dne 28. 7. 2016, č. j. 9 As 145/2016 - 190.

[10] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že byly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatelky přiznal odkladný účinek. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[11] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2016

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu